

A

2981

III

1974

P.M.-né!

12
MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADEMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE,
BUDAPEST, KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B692

WEISZ Miksa

Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.
Budapest, 1906. Alkalay ny. Pozsony. 199,80 p. 23 cm.

695
3
4

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 692-5

IGY

F00V,AR 350 FI

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20

[illegible][illegible]

הרעיון האחד הוא המצוינות והעליונות
 שהיא בעלת כח שחוק וקלו ראש חרבילין לערוה
 וללגלות חמיו החכמים כי זה ראשית המדעים
 הזוהר המצוינות שירות החסד ונבונות היתרון
 הבהמות המעוררות ותכחות לדי זנה :
 אחר היא למדע ולבמה וגם תבונה : והנה :
 כי תמצית טופלי שקר על אחד השלמים :
 החזק עלי חיות : כי ידבר חליק אדם הקצונה אל
 דבריו אל תפסוק לומר כי וכן אחר : למען דבר
 עוד דבר : אל תחש אדם לעצמו ועיית
 משנה ואין ענה : אולם חזון חזקת
 דלגס הוא יקרא ולא יענה : והנה דבר
 המצוינות : בין לטובה בין לרעה : הט אדם לת
 לזכות ככל שגם : הקטנה זעק הדלי והעצמות
 והאמללים להנחית משפט לאור : ויזרח לאור כ
 ערך אחי השמים : וזרח בחשך אורק ואחלת
 כהרים : פי שנים תשנה כמעט : ויתע תהיה ל
 לך על אורק

פי

עדיק יבוכח חסדו ולשון תהפוכות
 תכרת :
פז דבר יחיד ללמוד התורה וללמודה לבד
 קה חסד קה כנה עב קינד : ואל
 תזכור תחוד עינד : כי היא חיד ואורק יחד ל
 לעמוד על המצוינות : יהיו לך לבד ואין לזרם
 ארץ : פרי עין עין חיים הלוקח נפשות בחכמתו
 המנוח יקרא תזולל לעד תעמוד נדקע : ודברת
 זה נשנה כהנה : ואל תשנה בעת חשבת השכא
 בולתה : כי טובה שחיה תשאר כסף ומחרון תב
 תבואתה : כי מחקרה גדול והיום קצר מהשנה
 ולזה תחבר עת חזון : אבל להרויח הכסף במיל
 תעמל טובה דבר כי תהיה : הזר אחד בעתות
 התעלה חדר דבר בלתי : כי תהיה
 דבר הוא בעת תלך : ותלך כונתך : לא
 כפי דרכו הערכים בעת העלה שחית : וזון
 חזקלים יכשלו לחיוב אל בית העתלה סגרת
 תבנות : עד זקני עתם כדרכם : והדר
 תבונתך בחכמות ונאר חסד דבר תחנת :
 א : כי בשאך הזם תבנה ויגורא ע שפתך : י
 חזקת יד אדם עמוד ואל תחזק הערכים חס
 אחרת : ראה כאלו אדם עמוד לבי מושל בא

ודם כמותך : ואם תנך טוראך קול ערב כ
 צללותיו תצמיצו : ואם באות תהראנו ישמע
 א ניסך : כבד את יי מחוקך : למד לשונך ופך
 להורות לא ההוראות ולהעדיק על כל הכח משפטו
 ותבולו : כי צדק הוא וך וישר פעלו : כסף
 נכח לשון עדיק להזריח משמו : פי כסיל מחתה
 לו ונשפתו חוקש נפשו : בעור לשונך מרע
 ושפתך תשאר וכז : ורבותנות
 ותלשיכות ותלעו שחוק ותכבולו : לנבות ומכל
 עולה : אל תכיר שם שמים לבטלה : כי זו חטאה
 גדולה : ואם בעיני העם היא נקלה : אל תגדל
 פך כשחוק לבלות את שניך כי תגלה את קלונך
 הזר תבנית שותי שכר ותשיר כסילים : הם הם
 החזנים הכבלים : המפסיקים באמצע הכרבות כ
 בשירי עבים במחשך החשך בלולים : שקולים כ
 בתשקל התלים : בני אדם וישמעאים : למחא חן
 בעיני האנשים : חלושי הדעת והכאשים : אשר
 הם לכשים : ובעיני הערים והתעלולים : והם
 כעבדי אלילים : והנה : והנה : והנה : והנה :
 ושיחיתם : פי תלך : בתעוררם : הרף ת
 תלחם הפנים והזר תשפת חלקות ומחור : החיפה
 כי היא תאוסה ונדופה : לא לעזר ולא לחושיל כי
 לבשתנכם למרפה : כי תראה חזק אחד תענה
 חדרך השכל לעומתך : הוכח תוכח את עמיתך :
 חדל לך תנשוא פנים בתורה : כי יהיה לך לזרה :
 תשוככת חיקך שחור פתחי פך ואל תגלה סוד ד
 דברך : אל תת את פך לחטא את כבוד : כי
 רבו מארצה הכבשים בפיהם : ואשם בראשיהם
 השתל כפך לפאר ולשבת האם והערק ומחזיקיו
 ולבנות הרשע והשקר ועזריו ותעביקיו : גער חית
 הדוכרים סרה על אנשי הערן והאמונה : תלשי
 בטר רצחו אותו תבנית תחשנה : החזק במדת
 האמת בגל עיניך : והדרך עלה רכב : על דבר
 אמת ועבנה עק כמעט : ותעך כונות יתונך :
 מהשלים אשר נדרת לא תוכל להתעלם : טוב אשר
 לא תדור תשדור ולא תשלים : מונח שפתך ת
 תאמר לכל אדם וכי תמור ותקנה אל תנה : לא
 תחלל דברך ותנח שפתך אל תשנה : והחלל כ
 בעתיות תגוים שקר ענה : ובכלל כי תעבתי יי
 על ענה אלה יתנה : כי טובה האמת הוא לעמוד ו

אלה עמוד : כאשר טבע השקר להשחור ולהשחור :
 ואלהים אמת אלהים את אלהיו : וזעם את אלהיו
 הזהר מדרג גבולות ואל תתפאר בדבר חקניני
 העולם והותו זר מעהו נכרייה עבדותו :
 אל תתפאר בחכמה כי חכמת אדם אין
 נבר יא חשיב חכמי אחר בחכמתו : ולא בגבורה
 כי כחה עובד : לערב יתולל ויכש : ולא בעושר ל
 כי העושר עשה יעשה לו כפים ואולי שהוא לרעתו
 ולא ידן בופו ונשמתו : ולא כחם כי הוא מחסה כ
 כוזב לחוסה בעל קורתו : כי יתפאר בטובכי קבר ל
 לסכלותו : ויתרשל משלמותו : בחכמה זכור חכ
 אחיתופל כי נכערה ענתו : והיא היתה סבת תב
 תבוסתו : בגבורה זכור גלית אשר היתה סבתו
 חפלתו : בעושר ובעדולה זכור עושר חזן וגדולתו
 אשר היו סבת תליתו : בדמיון היחס זכור מה אנוש
 כי יזכה וכי יצדק ילוד אשה ככל מעלתו : גם אל
 תתפאר ביושר מעשיך כי לא תשיג לאחד מיני חלק
 אשר קדמך עושר : למד לשונך לדבר בנחת
 ואל תשחית בחזן קולך כהמה : דברי חסידים כ
 בנחת נשמתם ותומה מענה דך ישיב חמה : לא
 באפים ולא במלחמה : וגם אל אמונה אל תתפרה
 לדבר חזון להרחיב דברותך : כי תחשב לגאה
 ולסכל בטענותך : המעט דברך ויגדל הדרך
 וכאשר תספר תעשה ואזה ספור קצר בה צעת ת
 חוליתו : לבא עד תכונתו ותכליתו : וקח לך את
 חליתו : ואל תתחיל בדברי המריבות והתלונות
 כי תעורר מדנים ואיבות : כי תקרב אל עיר ל
 להלחם עליו : וקראת לשלום אליו : להציל כפסך
 ולהצילו : בקש שלום ורדפהו : קבל את כל הא
 האדם בסבר פניו בשמחה : הקדם שלום לכל אדם
 ותמצא חן והנחה : אל תהי כז לכל אדם ואם תך
 הוא מערכך כרדתו : כי לא ידע האדם את עתו :
 שחור פך ממותר המאכל וממשתה היין ואכלת
 כפסך שבע : ואל תתגלע וא תתנה על כלעך
 אל תשתה בפעם אחת כוסך : וכי תתהק תן ידך
 על פתך : ואל תרוק לפני רעד : אם בעל נפש
 אתה ושמת סכין בלועך : ואל תאכל ואל תשתה א
 אצל הכבלים : והסבאים והזוללים : וההוללים
 והתעללים : באכילה ושתייה : תעזוב השכר פקן

הזהר

פליליה : תן לכל דבר חוקו ושחור משחור
 שחיה לאיש במענה פיו ודבר כעני מה טוב :
 העזר בי על כל דבר אשר תזכור אומר לעשותו
 וחפץ יי בידך יגלה בעזרתו : כי הוא יצפון
 לישדים תעשה : תות וחיים בד לשון ואזהביה
 יאכל פריה : ויאחז צדיק דרכו ויהר ידים ו
 יוסף חומץ : שלח ידך בזריות ועצמה לעשות
 מצות בוראך ביד חמה : ושחרם מעשות כל רע
 בחלדך : אל תשלח ידך על רעך ואל תשלח ידך
 בזה שאינו שלך : עשה הטוב והישר בעיני אלהים
 ואדם ויאהבך : מעשיך ירחקך ומעשיך יקרבך
 הכל לקוחים למות ומותם
 להרב בלי פשע : אל תחשוד להוריד אל יורדי בור
 פגר מוכס כי הוא ממורד הש ועוזבו לא תחמול
 ולא תבסה עליו : פתח תפתח את ידך לאחיק
 לענייך ולא כינוך בצענה להשבע נפש נענה :
 ויהיה משאך ומתנך באמונה : אל תקפץ ידך
 מאחיק האביון כשאלו : מלוה יא חזון דל וגבולו
 ישלם לו : אל תתעטוב מעבלי בהיות לא
 ידך לעשות : כי הרש והעשיר יי עשה גם שניהם
 לבעבור נסות : קרב את קרוביך ואם מטה יד
 החזק בהם ולעניים אל תתרחק מהם כי תאבה את
 נפשותיהם : ואל תשא ואל תת את בני משפחתך :
 כי סרבי וסלמוי הם אותך : בכל עת תהי נקי כפים
 כי כל עת תצטרך לקרוא אל אלהיך טהור עינים :
 ואף כי בעת התפלה וקריאת התורה קדושת יומים
 ובעמוד להתפלל אל תביאם בביתו ואל תביעם ל
 למורא רבך : עבד על לוח לבך : כי תדבר דבר
 בשפתותך ואל תורה באצבעותיך : ואל תטיע
 ראשך וגויתך וא תתחזק בין אנשי זקןך בבבך כי
 תחשב לנמהר בתפשותיך :
 בביתך ודבר שפתך כי
 כתיבת האדם וכדור טעמו
 יצילו למרחקים ריח שכלו ושמו : כאשר יודיע
 וישמיע תעתיש כסיל חזון : כי תשב לחוס
 בשולחך : בין תביא את אשר לפניך : אל תשלח
 ידך מרס חכך לאכול מסעידתך ובשלוח אחיק
 ידו משוך ידך וקח מאשר אצלך ואל תהי אף בא
 באכילתך : ואל יראו טפית המרחק על מדיך ולא

על לבושך ולא על פתך : למד מלמדה
 שתתפרנס בה מעולך . יגיע כפיך כי תאכל
 אהרן ושוכלך . ואל תשאל משאל אכלך :
 השלך על יד ייחזק . והוא יכלכלך : כי כבוד
 בני אדם גם בני אדם להתפרנס מיגיעם ועמלם
 לא כאשר רמזו תבאדם בכסלם : ושכ בראשם עמלם
 טוב ארוחת ידך תשור אכוס בשולחן בלעדיך .
 רכשתה הרף ידך :

פלים

מעגל רגליך וכל דרכיך יכונן .
 שים לדרך תוצאות פעמך ורוץ
 לקנות חיי העולם כרוך להרווח חיי יומך אחרי
 יד תלך לבור במקום תורה והשכל לתורתך ות
 ותפלתך . לך עם חכמים ותחבר עמם והתאבק
 בעפר רגליהם : הלוה אל אגף המוסר והמורא ש
 שומרי מצו ויעשיהם . אבל התרח לך תשחיתתם
 העושים התורה להת דל בהם שובלך מאחריהם
 ואף כי תתייחס החכמים בעיניהם ונכונים נגר
 פניהם המשיכיים הנכבדים המקלים בדברי תורה
 ודברי חכמים מוללים כי החטאים האלה בני
 בנפשות רעים וברועים מכל ככלי בני אדם הם
 המורדים והפושעים כי חוטאים ומחטיאים כל
 בעצמותם כי אל תלך בדרך אדם וקצר רגלך וק
 מנתהיה . אל תתחבר לרשעים ואפי לרבר
 מזה כי יגבי טבעך ולא תרגיש מטבע מדותם :
 ומתוך שבהם תבא לירי בנותם . אל תתחבר אל
 הגוים פן תבטל כוחותי ובע לא אל הנערי פן תאף
 אורחותם : הכבד ושכב כתיך ואל תבא לריב ת
 מהר תבטל מקרבך : עק עק תרדוף לחטא תחיה
 וירשת את הארץ . פלים מעגל רגליך
 בערכי שבתות וימים טובים להכנס בני
 טוב לעור . ולא יבא עוד שמשך : ונחך יד תחיה
 והשבע בבהמות נפשך : כי תבוא א בית התפלה
 או בית מושב אנשים אל תבחר מקום לשבתך ושכ
 באשר ידומן ואם הוא בשפל המקומות כי הוא
 תפלתך . אל תעמוד בין היושבים ואל תשב בין
 העומדים ואל תרכיב רגל על רגל כי יורה על
 גסות דעתך : כאשר תעלה לקרות בתורה עלה
 בעד העלם ואל תפנה אל האלילים להיות
 מתחיל ותשלים : כאשר תהך רגליך או לא תהיה

ויאמר

טחור מקרה לילה רחץ לכבוד בוראך הכון לקראת
 אהיך ולא יראה כך ערות דבר ושכ תאחרך :
 אל תקל בעהרת גופיך כי היא תעמוד על טהרת
 נשמתך היה נבוע בשבתך חן להוציא פסולת
 מותריך ותעריחך והזהר מרואיך : תבקר
 החולים והאסורים ואם דלים הם :
 כאשר תבקר עשיריהם ואטליהם ועקר הנקור
 לראות בעניים ולחונן עליהם : למה הונתם
 א בית עולמם ולך אל בית אכל וראה
 במאכלו כאשר הוא סוף כל האדם והחי ית אל
 לבו : בקום עליך זרים להדיחך מאחרי יד לברשך
 מהשתפח במחלתו לך לך מארצך וממולדתך
 ומבית אביך אל הארץ אשר תצא לשמור את דתה
 הוי עב כבוד וקל כבוד ורץ כבוד לברוך מארץ
 גורתו . ועיך אל תחוס על כלך ומחמת קנייך
 הם כולם אין נגר אלהותו . התלך בקוץ ואל
 לדרך ואל תשוב ריקם מתקשתך : בכל דרכיך
 דעה והוא ישר אורחותיך . השם אורחותיך יראה
 כי שאלהים את תמימי . עק לפניו יהלך וישם
 לדרך פעמיו :

אהים אל אברהם ואתה
 את בריתי תשמור אתה
 וזרעך אחרך לדורותם : כי תקח לך אשה ולבדך
 אל תפן אל העושר כי מקורו אכזב . וגם לא אל
 היחם כי הוא מחסה בזב הוא יחם גבית הסכלות
 המעותר אל שבר וזלות . אל תשת לב אל חן השקר
 והבל היופי כי יבא שכרו בהפסד הדופי : בחר לך
 אשה תשרש יראיך והולך ברכיו אשה משכלת
 יראת יי היא תהלל . חלה את פנייך להפיל
 בבעמים חבלך כי היא חלקך בחיים לעמוד ל
 לבדך . שמה חים מבורך ואין לזרים שתוף
 בבארך יהי מקורך כבודך ושמה תאשת בעריך :
 בה לבדה תרבה באהבה . ואל אשת עמיתך לא
 תתן שכנתך לזרע למאנה נה . כי תראה
 באשתך ערות דבר כלה תגרש אותה בביתך
 אל תיחנה : מהר תולט ממנה גרעת מחללת
 היא באש תשרפה .

חולך

בדרך תמים כי תורה
 ועבד עק תתקן לבדך :
 אל תערת אל נבל

לעשר כי לטוב תראה בזה עת : יסר עך לקחת
 חוסר השכל תעשירי כי תהבוב גם כי יתן לא
 חסר חסד : וכי תבז בשכט להוציאו לחורן וילל
 ולהתפס אל תביחיו וחזקו ואתמו לתורה
 ולתעודה ותבנה ותגדלו כי לא לפנקו ולהלביטו
 להאכלו : לברית התורה תגביהו : בין ברבי
 החכמים ויראים את יי תמימי . למסחר ול
 ולמלאכה תפסו את יי תמימי גם ודרכי היונים
 תרחיקו להם כזבים אל תטמאו כי ברבה צו
 אל תשחיתו : השם בך ובנותך סמוך לפרקן
 לעשן ולהסקן תשמרם מחטא כי תשלים ריוק .
 שים עיך על גביתך בקטנות להדגיל במוסר
 ובעיות ואומנות להבטל מתוכות . הרהר
 דוד מעבודתו ואל תקרב אל כל מאריך ויה
 מדי ערך . צבת אל נגר אל תלל בריית . היה
 צור באר למחול בתיבת : ויה טוין מוסל
 ציראת יי להיטיב באריות . השמר תורה ממות
 ופרוש מן הזמה : שואת יי רבת ההומה : וחבר
 דבר זמיר ורמת : וחספת שכטו בדיוק נמלא
 תאותו : הלא על אלה חטא שלמה מלך ישראל ו
 נחלקה מלכותו וזכר יוסף אשר נגר על יצרו ולא
 פתו מאויי גברתו . ותשב באות קטת . עם גדל
 פדונו ויפיו והוא בברותו . והיה סבה לשום בו
 צדקים וצדקתו : וכל בית אכזב חזי בכותו :
 ונתנה לו הכבוד ונדה ראיין נחללויטע הצו
 מבורתו :

אל

תקרב אל אשה כי אם אל א
 אשתך ויהיה דעת להשאר
 זרעך אחרך לעבודת יי : לא למלא תאותך
 באור תחנודך . השמר קל דבר דע העוררת
 תאות יצר : היה נבוע בחבורך : וקדש עצך
 צו יי אל תבדור עצך מן האסור עליך . ה
 סרגל עצך להטיב יד מבת זונג במטתך כי זה ג
 צד גדול יתר מאד לקדושתך כי יהיה לך פנייה
 ההרהור לזכור בוראך על יצרך באשחורותך ו
 תם אחרי חבורך אל מברית תרחץ מן החטאים
 ולמטה לשמור תשורת טהרתך ושחר יי אהיך לך
 את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבייך

מכל

חשוד נטר לבד כי מחזק תוצאות
 חיים . הן לבדך להחזקון בטעמי

התכוון

א ובריתו ונפלאותיו כסוד וידעת כי יי אהיך הוא
 והשבות אל לבבך וכו' וידעת כי יי אהיך הוא
 האהי הא המאן שומר הברית והחסד וכו' האמן
 כי הוא אהים לבדו אין דומה לייחוד ומסלם שבר
 צב לריווי הא האמן שומר הברית והחסד
 לאוהביו ומסלם לשוכניו א פניו להאכידו בעולם
 הזה או בעל כאשר בזה חכמות . אשר לא תושב
 א זולת : חשבתי מן החלונות חצן מן החרכים :
 חשבה בני אדם העמים בת ימות ארץ עומדים
 עב חקום . עניי טפיות חוקר לבוטתן כליות
 פים . לכו להבין דברי התורה והנביא והחכמי
 הם חכמי התורה התמימה בלי חכב ומחנה כי לא
 תשכח חסי ארע לחטן תהיה לבולע ואל תהק
 קריאת מנות אגפים תלומדה כי אם להבין כל
 חטה וספור אשר בא בתורה : שיתעלה
 לשמור תם ורתם וחשוב כחנאי העבודה האמנה
 ועשה חסלות בכלך להחילך את האהבה באהבה
 וליראה אותי ואל תרם מאכוס יחזה ל צדקת
 מעבודת בוראך חפצי יראתו טעם ולימותו . את
 יי אהיך תירא בנסתר ובגלוי יראה נהיה איתו
 תעבוד וכו' תבן טהרה נהיה פנה לבבך מכל
 ההורד רע להסיב חפצך . יפרוש תמונת עסקך
 העולם ליה לבד אל מחוללך אל תבטא על
 פן אדם ואל תשקן אל ביתך גולא יי מעשיך .
 ויפיו מחשבותך .

סגפתי להבין
 תלה ומה אשר
 תיטא כשפתך
 אל תהי כעוף מעופף להשמיט במרום בערתך
 כי עבודת התפלה כוונתה לבנותי וכוונת
 לחקות התפלה הדברים על לוח לבי להפשיט חס
 יחידתו העברים הטאים הם מחשבות חזון ערך
 חזון ותעששו להטירה בחר תהלה קונה לה
 להלביט מחלונות ערבה וזה פ' צדיקים יפלים
 ועמדותיהם בראשיתם ונהגין חזון השכנה ושם
 תגות תבונתך לרחם אביני עמוד . ואמר
 לעמוד כי אם יתפוק רצון מלפניו להסיב את
 שכינתו להחזק שם על ארצם : לך חסדך
 לך ושיור כפסד תלך מן הגויה ותלומה כי ש
 פחד א מות ברתה א רפאים מעל עיני : סחוק

צמדות יעבנה להיות

פת ית ואל תבכות
 תענה חלומך בנה
 לבני אבות המזרח ענוהו שכן תקנו
 העבת עניו כי חסד הוא : זכור חזקיהו בל
 בנה לבו ויהי עיוקן בכל חסדיו ולא חסד
 כי אם טהרות בית בלתי ועשר כבוד מלכותו
 זכור וחסד משה עמו מחד למען ספר תהלתו
 מחד מחד היו שכל רוח כי הוא תמדת המדס
 ומדס ומתחן ושכל טוב בני אלהי ואלס

תחדת העם והשטות

הצניע למדת הגאלות כ כעם
 יתום בן דלילים וגורם לחסות
 גדולים אל תתעב את בן דליל כי תתעב
 לבסוף המאליס שכן חסם הארץ אשר
 ודבר ידוע ויבצר את דעו : ואל תתנו על בן
 משפט האדם וסכל העור על בן דלילים ואל
 תעב ואל תתעב : ואל תתעב בעיני ה'
 ענה כדברים : חזק מתים און כח חסד עני יאמר

לחיות בעלך ואל תהי עובד .

חתוק לבפש ותרפא ללב . אל
 תבא בעולות רדק כי לא תשיג בה רקיעו ואתה
 בגיות : כי תקנא רדק עננות . ותא תלד
 נפשות עבותות . להפסיד רודפיה שלמות
 שני עולמות .

לִי יְהוָה תִּתְּנוּ חֲסִידֵיכֶם
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל כִּי יִשְׁמַח

שְׁמוֹנִי . אֶחָד לְכָל בְּרִית
 שֶׁתִּהְיֶה בָּהֶם . וְכֵן יִצְרָף יְהוּדִית . וְשֵׁשׁ
 בְּגָד חֹדֶשׁ תִּשְׁמָט עַל זֹלָת : חֹדֶשׁ אֶת הַחֹלָחָה
 חֲדָרִית : וְשֵׁשׁ אֶת הַרְבִּיבוֹת וְהַבִּלְהִי וְהַעֲבָלִית :
 אֶרֶב־שֶׁשׁ עֲדֵית וְחֹסֶה כְּבֹלֹת : כִּתּוּת ח
 חֶסֶד יִחְדְּלוּ . וְיִתְבַּדַּךְ כְּגִלּוֹ . וְכִלִּי כְּלוֹ רַעֲשׁ
 וְיִשָּׁר וְלֹא יִקְסֵם חִילוֹ : רֵאָה דַּעֲשׂוֹת וְחֶזֶן
 דְּקֹן חֶסֶד . וְלֹא דַּעֲשׂוֹת תַּעֲבִירָהּ לְאֲדָמָה
 אֶל זֶה : אֶל זֶה

התעורר יומי אחת עשרה שנים

וְהָיָה כִּי הָאֵלֹהִים יֵשֶׁה עִדְּךָ חֲזָקוֹת תִּחְבֵּל
 חֲזָקוֹתָהּ הִנֵּה הַכְּזוּבָה עַל פִּיָּהּ וְהַחֲבֵל אֶחָד
 תִּקְרֶנָּה וְהָאֵשׁ בִּי תִּזְכֹּר דֵּם יִהְיֶה זֶה זִמְתָּה
 וְיִתְפַּעֵד כְּחֵמָתָה וְלֹאֵה דִתִּי תִּפְעֹסִי וְלֹאֵה
 הַכְרִית וְהַחֲדָל לֹאֲהַכְךָ וְלִחְטִיבִים
 אֶלֶךְ וְלִנְחִימִים אֲחֵרִים וְכִי־חֲמֹל
 עָלַי עֲבֹר עַל־פְּשָׁעִים : הֲלֹא תֵּן לְזָרִים חֲמֻלָּתָם
 בְּיָמֵם תִּזְדַּעַף אֵלֶיָּהֶם חֲשׂוֹנָם : גַּם לְכָל הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר יֵדַע עֲלֶיךָ אֲחֵרִים אֶל־תֵּן לְכִי
 יֵד לֹאֲשֶׁם כִּי־לֹא יִשְׁפֹּעַ אֶל־תִּמְחַד כֹּאֲדָה
 יִבְּ אֶעֱשֶׂה לוֹ : וְכִי־תִּשְׁעַל לִי־דָם לֹאֲיִנֵּק חֲמֻלָּתָהּ
 עָלַי עֲבֹר עַל־פְּשָׁעִי וְהִקְלֵה חֲמֻלָּתִי : וְאֶת־חֲמֻלָּתִי
 יִשְׁחָטֵנִי : אֶלֶךְ תִּחְשִׁיב אֲנִי לְכָבוֹד עֲשֹׂה
 דִּלְתִּי : כִּי־יִהְיֶה כְּעֹד וְרַק חֲמֻלָּתִי
 תִּחְבֵּל אֲחֻזַּב חֲזָקוֹךְ לִשְׁכַּל וְכֹחַ : אֶל־תִּבְּשֵׁן
 תִּחְלֶה וְלֹא־בִּזְיוֹתָהּ קֹחַ לְךָ חֲבֵד אִישִׁי־רֹא
 לְהַתְתִּיק אֶת־עַמְּךָ : וְאֶת־שִׁיב לְקֹל כְּנָעַן
 מִי־ד חֲכִיתָ : גַּם־כִּי־יֵדַע אֶלֶךְ קִשְׁוֹת וְזֹכֹר לֹאֲ
 אֶתְּךָ : כִּי־אֵם אֶתְּשֵׁא לְפָנֶיךָ : לֹא־יִהְיֶה
 חֲבֵד בִּי יִמִּיד עַל־אֲדַמְּךָ : קִיּוּם חֲמֻלָּתִי
 לְךָ כְּשֶׁחֲסֵה וְכֵשֶׁכֶּבֶד לִבִּי וְאֹנִי : וְיִהְיֶה
 לִי־תֵּל חֲשָׁד לְעִשְׂוֹת רָעוֹנוֹ : לֹא־תִקְוֶה לִאִישׁ
 וְיִתְחַל לְכִי־אֵם : לֹא־לִבִּי דֵם וְלֹא־לִרְעוּתִי דֵם
 אֶת־אֹהֲבֵי יִזְחָדִים אֶל־דְּבָרִי : תִּחְבֵּל

[illegible][illegible][illegible]

ואם

תשובה כמעשה חטאותינו תראה כם
אין בכללינו עשה חטא בשלמות
מכלתי שישתתף בעשייתו חובק וז
חייק והתרחלות ולפעמים על ידי עשוי ומעשה ד
פגול הוא לא ירצה : בהתבדעם טוב מעט כז
בעדקתם : אין תשפיע התגדרכים בעם בוכים ל
למשפחותם : אל דומין להם להזכיר טרחם והוצ
והוצאותם אומרים הרבה ומעט עושים ובארס
תתם אותם נבשים חוטאים בשפע גדול המצות
בדברת לבם ברצון ריבות ומדנים : ובדבר הד
העדיקה בבני יטאו ובתחכומם : והגבאים חז
מחזירי : בכל יום עשרת מונים : ולך ושוכ ומחז
אתן עושים : ובכוח הפעמים יעשה מעשה העדיקה
ויהיו תוכשלים בבני אדם שאינם מה בני : והלך כ
בעני המעשה : בדברתם בראותו תהפכותם תגדל
עליו חט טוקה : ויקו למשפט והנה משפח : לעדיקה
והנה בעקה : ועל זה הוכיח כפי התעודה : ותהי
יראתם אותי ממות אבשים תלומדה :

ועוד

תשוב ותראה בעבודת התפלה
שוא ותת' ה' שלוחי הצבור בשלח
לשונם שלוחה : בגדי עזי
הלבושה : חשבה לשירות ונגינות : לקלם אתנן
בשרות הזונות : והעם ורועיהם לא שתי לבדם
לפחיתות חזניהם לכל התבאי השלמי : בהם : וכן
רבים הספורים זולתי אל ערבות הקול למשפח
אזניהם קול דברים הם שומעים ותמונה אינם ר
רואים זולתי קול הכרותיהם : ולא הקפידו על מ
מיעוט הכבתם ופחיתות מדותיהם : ועוד כוסף
עליהם חשודי : באשת איש כחצאן בחשוביהם : וגם
קדש מצאתי אי הכות' תמונה בראש כנסיותיהם
עזרי : אהים לבערו מן הכית ויחשכו עלי רעה
תחת טובה ככליהם שנים ושלשה מקטניהם כפ
בפחיתותם וכשקריהם : והיה בעם ככה כי העם
חולבי : אחר תנהגיהם בפייהם וכשפתם כבדו יא
ולבו רחוק מהם : ועתה בדורינו גם בפייהם לא כ
בדורו : כי בעת התפלה כשיחיתם הנקלות
חלליהו : והנה אכחנו בפשע יעקב וחזקו : כד
שכל תום כו : תהנו רמי עינים : וערלי אונים :

הצור

תמי' פעלו א' אמונה שוכא בזל
בעולה : ומדומם על כל ברכה
ותהלה : זכור אלה יעקב
להשכיח שאוהב ובאונד : אולי יכעל לבך הערל
ואז תרצה את עוכך :

חותמת

האגרת האזון אמונה ס
שלימה בתורת משה ע
עבר יא התמימה ובחכמי
האמת אשר קבלו פ' מוטתיה ולמדוה והפריטה
כלי ערמה : בשולמה תעלה כשמתך ותשוב אל מ
מקומה : ככל שדי יתלונן אשר בו מאמין אחרי יא
תלך בדרכיה אל תטעל שחאל ועל יומן :
ואתה לך לקן ותנוח ותעמוד לבדך לקן הימין
ב'לאו' תם ושלם תלח'

כ'ד'א'

**פרקי אליהו בכללים קצרים
באתיות ובנקודות ובשאר דברים**

נרפס ראשונה במדינת איטליא
על ידי צעיר המחוקקים קטן
התלמידים נודע בישראל שמו
שנת פר לפק' ויהי נועם יי
אלדינו עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו :

